

Robert Munsch

Mylėsiu tave
amžinai

Ilustravo
Vanda Padimanskaitė

baltos lankos

Robert Munsch

Mylėsiu tave
amžinai

Skiriu Samui ir Gilly – R. M.

Mama paēmē ant rankų savo naujagimį ir ėmē sūpuoti.
Sūpavo iš lėto linguodama pirmyn ir atgal, sūpavo,
sūpavo. Ir sūpuodama dainavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

O tas vaikelis augo.
Augo augo augo.

Augo, kol jam sukako dveji, tada ėmė
lakstyti po namus.

Išvertė knygas iš lentynų.

Ir išmėtė maistą iš šaldytuvo.

O mamos laikrodį įmetė į klozetą.

Kartais mama tik atsidususi sušukdavo:

- Šitas vaikas išvarys mane iš proto.

Tačiau naktį mama atverdavo jo kambario duris,
patylomis prisėlindavo prie jo lovos ir pasilenkusi
pažvelgdavo į savo vaiką. Jei jos paauglys būdavo kietai
įmigęs, pabučiuodavo jį į skruostą ir uždainuodavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

